

Suyun üstünde yürüyün (Matta 14:22-33)

Tanrı yaşıyor. Ama Tanrı görünmez Tanrı'dır. Dolayısıyla biz Tanrı'nın sözü aracılığıyla Tanrı'ya inanabiliriz. Bütün dünya Tanrı'nın sözü aracılığıyla yaratıldı (İbraniler 11:3). Var olan ve nefes alan her şey Tanrı'nın sözünün gerçek olduğunu göstermektedir. Biz Tanrı'ya gözle görerek inananlar değil Tanrı'nın sözünü işiterek inananlarız.

İmanlı olmak demek Tanrı'nın sözünü kabul etmek demektir. Tanrı'nın sözünü kabul ettiysek o söz içimizde çalışmalıdır. Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih de beden olduktan sonra Tanrı'nın sözünü tamamen kabul ederek itaat etti. Bu nedenle Tanrı O'nu ölümden diriltti.

Tanrı'nın sözünde Tanrı'nın bereketi, yaşamı, belirtileri, bilgeliği ve isteği vardır. O sözü kabul edemezse Tanrı'dan hiçbir şey alamaz. Biri eğer Tanrı'nın sözünü kabul etmek isterse ilk önce kendi içindeki ısrar, felsefe, teori ve bilgilerden vazgeçmelidir. Annebabalar genelde kendi çocuklarının okulda başarılı olacaklarını beklerler ama aslında öyle olmuyor. Okulda başarılı olmak çocukların akıllı olup olmamasına bağlı değildir. Okulda başarılı olan çocuklar genelde yeni şeyler öğrendikleri zaman kendi ısrar ve felsefelerinden kolayca vazgeçerler.

İsa Mesih'e Tanrı'nın Oğlu olarak inananlar vaftiz edilirler. Vaftiz demek imanı kabul etmek ve kendisinde olan her şeyden vazgeçmek demektir. Vaftiz aracılığıyla gömülen şey sadece öz günah yada kişisel günah değildir. Vaftiz edilmek demek kendi duygu ve benliğin tutkusunu da tamamen gömmek demektir. O zaman ancak Tanrı'nın sözünü kabul edebilir.

Tufandan dolayı bütün insanlık mahvolduğu zaman sadece Nuh'un ailesi olan sekiz kişi kurtuldu. O günlerde de dünyada çok gemiler vardı galiba. Ama onların hepsi tufan kırk gündür devam edince bozuldu. Nuh'un gemisinin uzunluğu yaklaşık 142 metreydi. Yani çok büyük bir gemiydi. Hatta o demir değil tahtayla yapılmıştır. Demirden yapılan gemide fırtınadan dolayı bozulabilirken Nuh'un gemisi nasıl bozulmadan dayanabildi? Çünkü Nuh Tanrı'nın sözüne göre gemiyi yaptığı içindir (Yaratılış 6:22).

Petrus 3:20-21 "Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılıırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu. Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor" diye söyledi. Tüm insanlık mahv olurken Nuh'un ailesi nasıl kurtulabildi? Çünkü onlar Tanrı'nın sözünü yerine getirdiler. Bu bir vaftizdir. Vaftizin anlamı Tanrı'nın sözüne itaat etmektir.

Vaftiz derken kendisini tamamen gömmek ve Tanrı'nın önünde alçakgönüllü olmaktır. İsa Baba Tanrı'yla eşit olduğu halde eşitliği sınıksız sarılacak bir hak saymadı, tersine kendisini alçalttı. O Baba Tanrı'nın sözüne tamamen itaat ederek öldüğü Baba Tanrı O'nu dirilterek yüceltti. İsa bize imanın ne olduğunu iyice gösterdi.

Biri vaftiz aracılığıyla kendisini gömmüşse Tanrı'nın sözünü alçakgönüllü bir şekilde Kabul edecektir (Galatyalılar 5:24). Biz kendi düşünce, inanç, yada duygumuzla değil Tanrı'nın sözüyle yaşamaya çalışmalıyız. Tanrı'nın sözünü anlamamıza, Tanrı'nın sözüyle yaşamamıza yardım eden Ruh'un işleyişini kabul etmeliyiz. Kendi inatçılık, duygu ve ısrarımızdan dolayı Ruh'un yönetimini reddetmemeliyiz.

Öğrenciler suyun üstünde yürüyerek gelen Rab'bi görerek çok şaşırdılar. Çünkü insanın suyun üstünde yürümesi olanaksız bir şeydir. Öğrenciler kendilerin bir hayaleti gördüklerini düşündüler. O zaman İsa "Cesur olun, benim, korkmayın!" dedi. Petrus suyun üstünde yürüyenin Rab olduğunu fark ederek "Ya Rab, Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim" dedi (Matta 14:22-28).

Bizim İsa'yı "Rab!" diye çağırmanın kendimizin İsa'nın kulu olduğumuzu kabul etmemizdir. Efendi kölesini kullanabilir, köle efendisinin buyruğuna itaat etmelidir. Suyun üstünde yürümek imkânsız bir şey ama Petrus kendi düşünce ve teorisinden tamamen vazgeçerek "buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim!" diye Rab'bin buyruğunu istedi. Rab "gel!" deyince o hemen buyruğuna itaat ederek suyun üstünde yürümeye başladı. İmanımız Rab'bin buyruğuna itaat etmemizdir. O'nun buyruğu akla mantığa aykırı olabilir. Ama biz 'eğer Tanrı'nın isteğiye itaat edeceğim' diye Rab'bin buyruğuna itaat etmeliyiz.

Biri dua cevabını alamazsa belirtiler gerçekleşmezse bu neden böyle? Çünkü Tanrı'nın sözü onun içinde barınmadığı içindir (Yuhanna 15:7). Biz Tanrı'nın sözünün önünde kendimizden vazgeçerek alçakgönüllü bir şekilde diz çökmeliyiz. Ve Tanrı'nın yönetiminde olmalıyız. Ne iş yaparsak yapalım, önemli olan Tanrı'nın bize buyruk vermesidir.

İnsanlar gayretle Tanrı'ya dua ediyorlar, dindarlık yapıyorlar. Ama birçok insan Tanrı'nın sözüne itaat etmiyor. Tanrı'nın sözüne itaat etmemek Tanrı'ya itaat etmemektir, Kutsal Ruh'a itaat etmemektir. Kutsal Ruh'a itaat etmeyerek Tanrı'nın işini yapamaz. Ölümden korkarak "buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim!" diyemez. Rab'bin buyruğu için canımızı terk edebilmeliyiz. Rab'bin buyruğu olmadan Rab'bin işini tamamlayamayız. Biz Rab'bin buyruğunu isteyerek ruhsal insan, başarılı insan, ve zaferli insan olalım.

2015. 5. 17. Semone